

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NYT FRA DET GAMLE HELSINGØR

Nr. 4 / 2022

Formanden skriver

Siden sidst har vi haft flere arrangementer i Helsingør. »Historiens dag i Helsingør« blev afholdt den 3. september 2022. Vi skønner, at det har involveret ca. 300 mennesker til foredrag, byvandring og besøg på Klarerergaarden.

Desuden er der afholdt en ekstraordinær generalforsamling og et foredrag. Vi er meget tilfredse med at holde foredragene på Kulturværftet. De frivillige skal ikke flytte borde og sørge for lyd og projektor. Alt findes på stedet.

På generalforsamlingen blev regnskabet godkendt. Det var nødvendigt, da vores kassers familie var coronaramt til generalforsamlingen i marts måned. Desuden accepterede generalforsamlingen, at bestyrelsens forslag til lovændringer blev sendt videre til den ordinære generalforsamling i 2023.

Vi har ønsket 3 ændringer i vores love. Foreningen skal beholde sit formål som støtteforening for Museerne Helsingør. Men vi vil af med det lidt støvede navn »Museumsforening« og kalde os »Helsingør Historiske Forening«. Desuden bliver den til enhver siddende museumschef ikke mere født medlem af bestyrelsen, men ekstraordinært medlem med taleret, men ikke stemmeret. Endelig skal alle medlemmer – derunder par – have én stemme pr. fremmødte til generalforsamlinger. Ifølge den nugældende lov har et par kun én stemme.

Bymuseet er nu lukket. Administrationen er flyttet til Kulturværftet, og vi er alle spændte på fremtiden.

Tom Sinding, Formand

Forsidebilledet

Vilhelm Arnesen, maleri fra 1900. Udsnit.

Foto: Torben Sørensen.

NYT FRA DET GAMLE HELSINGØR

Bente Thomsen (ansvh.)

Torben Bill-Jessen

Charlotte Fenger

Tryk: Nofoprint, Vallensbæk

Nyt fra det gamle Helsingør

udkommer med 4 numre

om året i februar, maj,
august og november.

Stof til bladet sendes til
btsnekkersten@gmail.com

Deadline for nr. 1/2023

er mandag 9.1.2023

Helsingør Museumsforening

Formand: Tom Sinding

Kasserer: Flemming Jensen

David Høyer

Ingrid Dora Jarnbjer

Vibeke Prieme

Carsten Rygaard

Bente Thomsen

Torben Bill-Jessen (suppleant)

Charlotte Fenger (suppleant)

Foreningens hjemmeside:

www.helsingormuseumsforening.dk

Kontingent for 2023:

225 kr. for enkeltpersoner

275 kr. for par

575 kr. for firmaer

Betaling kan ske på:

Reg. 2255, konto 1905 639 169

MobilePay nr. 307140.

Marinemaleren fra Arnebo

Af Lars Bjørn Madsen.

Kunstmaleren Vilhelm Arnesen figurerer i datidens lokale vejvisere som marinemaler, og det er da også ganske naturligt, da hans virkningsfuldt iscenesatte marinemalerier efterhånden var blevet ganske eftertragtede og havde gjort genren til hans levevej. Samtidig er Arnesen ifølge kunsthistorikerne at betragte som den sidste af Danmarks gamle nationale marinemalere, så det har ikke været en hr. hvemsomhelst, vi engang har haft boende i Helsingør.

Vilhelm Carl Ferdinand Arnesen var født i Flensburg i 1865. Da han var omkring et år gammel, flyttede familien til Aalborg, da faderen, skibsfører Georg Vilhelm, ikke kunne finde sig til rette i Tyskland efter den ulykkelige krig i 1864. I Aalborg, med udsigt over Limfjorden, fik Vilhelm Arnesen smag for den maritime verden, og allerede inden han var begyndt i skolen, fulgte han interesseret med, når faderen snittede skibsmodeller. Han fik sin daglige gang ved havnen, da han var kommet i skole. Fra vinduerne i hjemmet kunne han følge skibene, der kom til havnen i Aalborg, og han blev snart optaget af at tegne dem. Talentet var uomtvisteligt, hvilket hurtigt blev bemærket af en skibskaptajn i byen, der efter at have set en af Arnesens tegninger, sagde: »Han kan få skibet til at ligne noget så livagtigt«.

Økonomiske problemer i familien gjorde dog, at Vilhelm Arnesen måtte flytte til København, hvor han havde fået tilbud om at komme i lære i fem år som maler med en løn på to kroner om ugen. Allerede to år før svendeprøven i 1884, blev han optaget på Kunstakademiet, men forlod dette i 1888 uden at få afgang, hvilket dog ikke hindrede ham i at praktisere marinemaleriet, dyrke søfartshistorien og vinde flere priser.

Han kom også på flere togter med forskellige skibe til fjerne lande, hvor han lavede adskillige studier til senere malerier og snart kunne leve af sit kunstneriske arbejde. En fin påskønnelse fik han af landskabsmaleren Vilhelm Groth. Han var kendt i Hellebæk, hvor han i 1885

Dette udsnit af et topografisk kort fra 1857 viser Skansø Batteri og umiddelbart syd for dette er Skansøhus vist. Længere mod syd ses teglværket Bergmandsdal. Kort- og Matrikelstyrelsens arkiv

havde købt en strandgrund (Nordre Strandvej 108) og ladet opføre den senere så bekendte og kulturhistorisk spændende Villa Carlo, hvor han boede om sommeren indtil han solgte villaen i 1893. Groth stiftede bekendtskab med Arnesens værker efter at denne havde været på en sejltur med faderen til Aberdeen med barken »Peder Tordenskjold«. Efter hjemkomsten gjorde Arnesen sine malerier færdige efter skitserne fra turen og udstillede et af de billeder, han havde malet: »Aftenstemning fra den norske Kyst« med en gammel brig i forgrunden; et motiv, der kunne røre enhver sømand! Billedet fik en fin omtale i pressen, og Vilhelm Groth, der også var kunstanmelder, skrev i sin rosende omtale af maleriet, at »Danmark har faaet en ny Marinemaler!«

Arnesen og Helsingør

Selv om Vilhelm Arnesen det meste af livet boede i København, havde han også nær tilknytning til Helsingør. Han havde i 1917 købt en grund ved Søndre Strandvej af det tidligere teglværk Bergmandsdal, der i form af et ejendoms-aktieselskab var begyndt

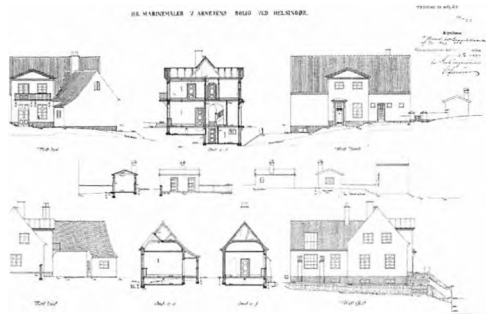

Villa Arnebo blev opført i årene 1923-24. I den skråstillede sidebygning mod syd indrettede han sit atelier. Villaen er her fotograferet i 1936, hvor han stadig boede her. Udsnit af luftfotografi. Sylvest Jensen 1936-38. Kgl. Bibliotek.

at udstykke de jorder, man i 1911 havde opkøbt nord for teglværket. På grunden, Arnesen havde købt, stod det gamle Skanseørehus, som havde sit navn efter det forlængst nedlagte kystbatteri, Skansøre, og dette hus lod Arnesen først indrette til bolig. Den gamle stråttækte bindingsværksbygning ud mod Strandvejen, som i 1840'erne havde tilhørt en gartner Lars Mortensen og i perioden 1899-1911 var ejet af den ugifte hofdame med det fornemme navn, Georgine Emilie Adelaide Oxholm, kunne i det lange løb ikke tilfredsstille marinemaleren, der ønskede sig en bedre bolig forsynet med et passende atelier. Han købte derfor to grunde lige bag Skanseørehus og fik i foråret 1923 den københavnske arkitekt, Frederik

4

Vilhelm Arnesen boede først i det århundredgamle Skanseørehus, der her ses på et udateret postkort fra tiden omkring århundredskiftet. Huset er blevet revet ned i Arnesens tid, antagelig i begyndelsen af 1930'erne. Museerne Helsingør.

Arkitekt Plums tegninger fra 1923 til Vilhelm Arnesens nye villa på Skansørevej. Helsingør Kommunes byggesagsarkiv.

J. Plum til at tegne sig en helt ny villa, der kunne tages i brug i sommeren året efter. Meget passende kaldte han villaen, der stadig eksisterer og har adressen Skansørevej 1 b, for »Arnebo«.

Arnesens virke i Helsingør afspejler sig i flere af hans malerier, og hans navn blev snart så kendt i lokalområdet, at han fik lejlighed til at bidrage med to malerier til byens stort anlagte 500-års købstadsjubilæum i 1926. Den 2. juni om formiddagen havde byrådet taget imod den store skare af gratulanter, der havde indfundet sig på rådhuset i dagens anledning. Byrådsmedlemmerne fik en travl formiddag, hvor gæster fra begge sider af sundet stod i kø for at gratulere og overrække gaver. Det gjaldt også sognerådet for Tikøb-Hornbæk-Hellebæk, der på deres møde den 25. marts havde vedtaget at afsætte op til 500 kr til en gave og ladet formanden, Chr. Petersen, samt medlemmerne, agent Thor Christensen, skræddermester Sandell og gartner Hansen »forestaa

Indkjøbet«. På rådhuset havde d'herrer således æren af, »med Sogneraadsformanden som Ordfører, at kunne overbringe Sogneraadets Lykønskning samt overrække et af Marinemaler Vilh. Arnesen udført Billede af Helsingør Havn set fra Sdr. Mole.« Men også en helsingoraner havde fundet Arnesens malekunst et byjubilæum værd. Det var den kendte og kontroversielle landsretssagfører, konsul Frederik Hansen, der boede i Villa Sundevad på Søndre Strandvej (senere Strandstien 5), ikke langt fra Arnesen. Han havde »i Dagens Anledning skænket et Maleri af Helsingør i Sundtoldens Dage, udført af Marinemaler Vilh. Arnesen, hvilket Maleri var ophængt i Byraadssalen.« Maleriet viste tidstypiske skibe på rheden og var angiveligt udført i »en slags Eckersbergs stil«.

Frederik Hansen deltog gerne i lokaldebatten og skrev flittigt læserbreve til de lokale aviser, bl.a. i foråret 1931 i forbindelse med den planlagte opstilling året efter af billedhuggeren Rudolph Tegnens omstridte vandkunst, Herakles og Hydraen ud mod færgelejerne: »Thi det er vel næppe Tanken, at dette Kildevæld skal gøre samme Gavn, som da Herakles rensede Augias Stald ved at lede Floden Alfeios ind igennem den. Der vilde sikkert gaa for meget Vand med til at rense netop Omegnen af det paatænkte Opstillingssted for Byens Exkrementer, der nu kælent skvulper op ad Stensætningen, og kun ugerne skilles fra den By, hvor de befandt

sig saa godt. Eller rense Strandstien for Nattens Uhumskheder, eller befri den for de meterlange Kloset-Papirstrimler med deres ublufærdige Applicationer, hvormed Statsbanerne med Vestenvindens Hjælp smykker Hegnet.«

Vilhelm Arnesen solgte i 1941, i en alder af 76 år, villaen til ejeren af byens velrenommerede Magasin du Nord (senere »Magasin H.H.H.H.) i Stengade 63, H.H. Henriksen, der boede her sammen med sin hustru Emilie. Han var en statelig herre, der af Helsingør Dagblads redaktør John Bech er blevet kaldt »elegantieren fra Magasin H.H.H.H.« Efter Henriksens død blev Emilie Henriksen boende i Arnebo til sin død i 1975, hvorefter

Dette maleri udført af Arnesen i 1919 er blot et af mange, han har malet fra havnen og farvandet omkring Helsingør. Maleri i privateje.

ejendommen blev købt af prokurist Jens Bang.

Vilhelm Arnesen var flyttet tilbage til København efter salget af »Arnebo« og døde her den 24. marts 1948.

Forsidebilledet

Det viste maleri har Arnebo lavet i 1900, hvor han hjemvendt fra en rejse i Sydøstasien havde aflagt sundtoldsbyen et besøg. Motivet er hentet fra stranden ud for Lappen, hvor der fandtes en lille sivbevokset strandsø omtrent dér, hvor campingpladsen ligger i dag. Den forsvandt ved en stormflod, der i 1902 havde raseret store dele af Grønnehave-området. Udsigten til Kronborg var dengang uhindret af Nordhavnen, der først blev indviet i 1934. Arnesen har behændigt undgået at få det i 1899 nedlagte svineslagteri med i billedet.

De gamle bygninger blev i 1906 overtaget af et vinduesglasværk, der konstant kæmpede for livet indtil dets endelige lukning i 1930. Maleri i privateje.

Foto: Torben Sørensen.

Et allerkæreste syn

*Af Jørgen Lind
Journalist.*

En glad beretning fra 1898 om tilværelsen på Børnesanatoriet i Boderne, som årtier senere var rammen om børnemishandling og misrøgt.

I den anden halvdel af 1800-tallet var det slemt at være barn i en af de tusinder af ludfattige familier, som levede under ubegribeligt dårlige forhold i de større byers slum. De sundhedsfarlige, fugtige og dårligt opvarmede boliger gav gode vilkår for tuberkulose og andre smitsomme sygdomme. Børnedødeligheden var høj blandt proletariats børn.

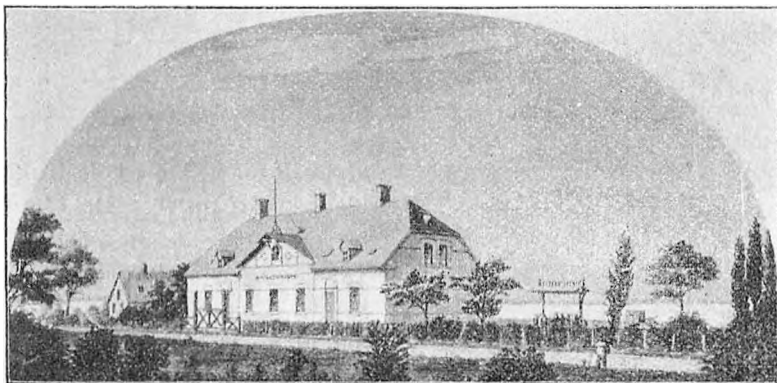
De første initiativer til at fremme sundhedstilstanden kom fra privat side og fra bedrestillede kredse. 17. februar 1885 stiftede generalinde Louise Harbou således foreningen Smaa børns Vel, hvor hun og andre kvinder med

hjertet på rette sted opsøgte fattige hjem for at bringe småbørnene mælk og tøj. Senere tog generalinden (hendes mand var generalmajor) initiativ til Selvhjælpsfond for Mødre og Børnesanatorierne for København og Omegn. Hendes indsats i kampen for tuberkulosens bekæmpelse blev formentlig forstærket af, at en af hendes døtre blev ramt af uhelbredelig TB.

Et af Børnesanatorierne for København og Omegn var en institution ved stranden i Hellebæk, »Børnesanatoriet i Boderne« som blev opført i 1896. Louise Harbou nåede lige at besøge stedet, inden hun afgik ved døden.

Underværker

Institutionen var en af de første af slagsen i Danmark, og magasinet Husmoderens Blad bragte i sommeren 1898 en længere reportage om det – formentlig den første trykte artikel om Børnesanatoriet i Boderne.

Sanatoriets hovedbygning – billede fra Husmoderens Blad nr. 32 1898 i Jørgen Linds samling.

Det fremgår af reportagen, at den udsendte medarbejder ankom til sanatoriet uanmeldt en lørdag morgen og blev vist venligt rundt »fra loft til kælder« af forstanderinde frk. Lohse. Udenfor så journalisten »småpuslinger færdes; de tuller omkring som lutter smaa Nissetrolde med den røde Filthat paa Hovedet og i smaa eller lyse Kjoler og Forklæder med røde Bælter og røde Opslag og Kraver. Søde og kvikke og barnlige ser de ud, og kære smaa Ansigter titter nysgerrigt på den Fremmede, der ser sig omkring i Skaren, hvor der desværre opdages mangt et Tegn paa den slemme Kirtelsyge«.

Artiklen fortsætter: »At de kommer sig, det er godt at se. Skønt det Hold Piger, der da opholdt sig paa Sanatoriet, kun havde været der i en halv Snes Dage, saa var der adskillige brune og rødmossede med livlige, spillende Øjne og kvikke Bevægelser. Men der var ogsaa nogle med smaa blege Ansigter, lidende Øjne og mindre livlige Bevægelser, og der var Pigebørn med Øjne, der bar alt for tydelige Kendemærker af den hærgende Sygdom. Dog, de har endnu 20 Dages Ophold derude, og disse tyve Dage kan bevirke Underværker«.

Leg fra morgen til aften

Journalisten fortæller, at der i perioden maj-oktober kommer seks hold á 35 børn til sanatoriet, tre drengehold og tre pigehold. »De første og sidste Hold bader ikke i Stranden, dertil er det for koldt, og nu i Aar, i denne kolde, regnfulde Sommer, maatte der endogsaa lægges i Kakkellovnen i Sovesalen til langt ind i Juni«.

»Børnene ligger jo kun paa en Madrass med et vatteret Tæppe over, saa Temperaturen maa ikke være alt for kølig i Rummet. Det er et allerkæreste Syn, naar man kommer ind i denne store Sovesal, hvor der staar 35 smaa Jærnsenge med røde Tæpper og Fodmadrasser, der helt er overtrukket med rødt Tøj, det ser saa kønt ud til de hvide Lagener...«

Legende børn på Børnesanatoriet i Boderne – billede fra Husmoderens Blad nr. 32 1898 i Jørgen Linds samling.

»Børnene leger saa lang Dagen er, lige fra Morgen til Aften. De leger i Forhaven og i det fri bag Huset, hvor der vokser Græs og Buske før man naar Strandbredden. Og de leger paa denne i Kanten af Vandet, de plukker Blomster og bringer »Plejemoder« Buketter, de samler Sten, gynger og lejer og danser, og de ligger, naar de er trætte heraf, og daser i Græsset eller opad Trapperne og agerer smaa levende Gulvmaatter. For Solen søger de ly i den store, aabne Veranda ud til Stranden, og er der meget daarligt Vejr, tyer de ind i den store Sal, hvor der spises og som ved slige Lejligheder maa agere Legestue«.

Louise Harbou. Jørgen Linds samling.

»Kender bedst til brød«

»Kl. 6½ vækkes Børnene, vaskes og klædes paa; Kl. 7½ spiser de deres Havrevælling og Kl. 10½ Frokost. Middagen bestaar altid af Formad og Kød eller Fisk. Til Frokost og om Aftenen faar de Mælk og Smørrebrød. Søndag Formiddag delikateres de med Chokolade og Wienerbrød. Hvilke Herredage for saadan en lille Fyr eller Pige, der kun i de færreste Tilfælde har faaet sine regelmæssige Maaltider. Og dog kniber det ofte med at faa dem vænnet til Middagsmaden. De kender bedst til Brødet og vil derfor helst have det. Men ogsaa derfor er der Regler«.

Artiklen fortsætter, men lad os tage afsæt i den sidste sætning og springe frem i tiden. Ja, der var regler for spis-

ningen, på godt og ondt. Børnene skulle »fødes op«, det var en del af behandlingen, men langt senere er det kommet frem, at unødigt tvang og sågar brutalitet blev taget i brug i bestræbelserne på at få pigerne og drengene til at spise, hvad der blev sat foran dem.

Børnemishandling

Lokalhistorikeren Kjeld Damgaards beretning om Børnesanatoriet i Boderne, der for få år siden blev bragt i årbog nr. 44 fra Hellebæk-Aalsgaards Egnshistoriske Forening, vakte opsigt. Under sin research interviewede Damgaard både tidligere sanatoriepatienter og ansatte, og han opdagede til sin overraskelse, at mange af minderne gemte på en chokerende mørk historie.

Det viste sig, at børnene efter cirka 1930 havde været udsat for en behandling, som i dag ville have ført til en straffesag for misrøgt og mishandling. Spiste man ikke op, blev man tvunget til det, indtil sidste bid var nede, og kom børnene til at kaste den op, kunne de blive udsat for også at skulle spise opkastet.

Der er også nulevende, som har gode minder fra sanatoriet, men det er de alvorlige overgreb, der dominerer Kjeld Damgaards øjenvidneskildringer. Hvordan tingenes tilstand var i sanatoriets første tid – og da Husmoderens Blad kom på uanmeldt besøg og gav en overfladisk skildring af livet på institutionen – findes der ikke umiddelbart vidnesbyrd om.

Man kan kun håbe, at den ånd, som generalinden havde skabt hjemmet i, også prægede det i de første mange år.

Udsigten til vor historiske Kobberdam synes at blive uden skæmmende hegn

Af Erik Trolle

Kobberdammen er formentlig opstået som følge af gravning efter ler til brug for Erik af Pommerns bygning af Kronen omkring 1420 - 1425.

Dammen er i dag med sine 3,8 hektar den tredjestørste i det såkaldte Teglstrup Hegn-system.

Størst er Bøgeholm Sø fulgt af Bondedammen og derefter Kobberdammen, som har en maksimal dybde på 3,5 meter.

Oprindelig indgik Kobberdammen i Kronens ferskvandsfiskeri som en af hoveddammene, idet dens dybde gjorde, at fiskene kunne overvintre.

Det var især »Herrefisk«: karper, karusser, brasen og gedder, der interessererede kongen. Den ansatte fiskemester leverede fisken til Kronborg, Frederiksborg eller Københavns slot.

Industrien overtog vandet i Hellebæk

Ved anlæggelsen af Kronborg Jernværk og Kronborg Geværfabrik fik Kobberdammen stor betydning for vandkraftforsyningen til de forskellige møller.

I 1706 var det dog således værkmesteren, der råder over de fleste søer og damme, dog ikke Kobberdammen,

Det over 60 år gamle asketræ blev i september fældet på grund af sygdom. Nu skaber det biodiversitet ved Kobberdammen. Foto: Gunhild Bentzen.

hvor det fortsat var fiskemesteren, der havde »proppen«. Den 1.januar 1997 købte Skov- og Naturstyrelsen Hellebæk Fabriks skov og Kobberdammen af Danbyg Ejendomme.

Af tidligere ejere kan nævnes generalkommissionær Stephen Hansen, som byggede vor nuværende Hammermølle, familien Schimmelmann, jægermester

Jacob Wilhelm Saxtorp samt A/S Hellebæk Klæde- og Tæppefabrik.

I forbindelse med den påtænkte oprettelse af en Naturnationalpark har det været på tale at indhegne dammen langs bredden på Bøssemagergade.

Dette synes dog nu afværget efter mange protester fra naturvandrere langs vore damme og søer.

Ørehøj

Af Bente Thomsen

Den store højt beliggende hvide bygning Ørehøj på Søndre Strandvej 40 ved Trykkerdammen i Helsingør blev bygget i 1903-05 til direktør og fotograf Carl Christensen, en meget velstående mand, som var blevet millionær på opfindelsen af et kopipapir. Tidligere havde der ligget et ældre hus, som blev revet ned. Arkitekten var Aage Langeland-Mathiesen (1868-1933), som i begyndelsen af 1900-tallet arbejdede sammen med arkitekt Ulrik Plesner om værker i skønvirke og nybarok.

Opførelsen

Ejendommen har udvendigt ikke ændret sig meget siden opførelsen. Facaden mod vandet er præget af et frem-

*Tegning til opførelsen af Ørehøj.
Kilde: Helsingør Museerne.*

skudt parti med en trekantet, reliefprydet frontispice øverst. Midterpartiet er forsynet med en veranda, og en bred trappe fører fra haveniveau op til verandaen. Over karnappen og den nordlige sidebygning var der balkon. I 1930 blev den nordlige sidebygning forhøjet med en etage, hvorved den oprindelige balustrade forsvandt.

Huset var oprindeligt beregnet til én familie og var særdeles rummeligt.

Ørehøj 2022. Foto: Bente Thomsen.

Ørehøj i Ukrainelys, vinteren 2022. Foto: Jan Flintrup.

Bag verandaen var der en stor havesal og i den sydlige tilbygning var et drivhus.

På 1. sal var der herreværelse, stort soveværelse med påklædningsværelse, 4 store gæsteværelser samt værelser til børnene og tjenestefolkene. Helt usædvanligt for byggetidspunktet var ejendommen udstyret med centralvarme fra starten.

Beboere

Familien Christensen boede i ejendommen indtil 1930, da den blev solgt til isenkræmmer O. Heinrich og tandlæge W. Jensen. De lod arkitekt Møgelvang Nielsen indrette 3 lejligheder i ejendommen. Frem til 1953 var der ifølge vejviserne 4-8 beboere i ejendommen. I 1950 var skibstømrer E.O. Utzon og ingeniør Aa. O. Utzon boende i huset.

I 1953 købte Det sociale Boligselskab (nu Boliggården) Ørehøj med den

tilhørende meget store grund med det formål på haveområdet bag huset at opføre 3 blokke med i alt 40 lejligheder beregnet til enlige og ældre ægtepar.

Boligselskabet tilbød den da forhenværende borgmester Peder Christensen, som havde været med til at oprette boligselskabet, en lejlighed i Ørehøj. Peder Christensen og hans kone Kirstine flyttede ind i lejligheden på 1. sal i 1953. Peder Christensen døde i 1954. Hans enke boede i Ørehøj endnu nogle år efter Peder Christensens død.

I 1959 erhvervede Helsingør Tekniske Skole Ørehøj, og det blev ombygget til lærlingehjem, senere kaldt Teknisk Kollegium. Som sådan fungerede huset indtil 1992/93, da det blev overtaget af Aktieselskabet Flintrup & Co., som stadig ejer det. Huset rummer nu én beboelse samt en række liberale erhverv.

Helsingør Museumsforening afholder i vinteren **FIRE FOREDRAG**, i henholdsvis november, januar, februar og marts. Foredragene begynder kl. 14.00. De afholdes på Kulturværftet i Helsingør på 2. sal – Dækket.

Der er gratis adgang til foredragene for Museumsforeningens medlemmer. Gæster betaler en entré på 50 kr.

Lørdag den 19. november kl. 14

Kim Aaris-Sørensen: Knoglefund fortæller – glimt af Nordsjællands fortid

Foredragets titel er identisk med titlen på en bog, som foredragsholderen udgav i 2021 sammen med sin søn. Bogen er udgivet af Museum Nordsjælland med støtte fra Nationalpark Kongernes Nordsjælland og henvender sig primært til beboere og besøgende i nationalparken. Formålet er at give en større indsigt i landskabets natur- og kulturhistorie og dermed bidrage til en større glæde ved besøget. Bogen og foredraget benytter nordsjællandske knoglefund til fem nedslag i lokalhistorien begyndende under sidste istid for 30.000 år siden og sluttende med middelalderen for 800 år siden.

9.500 år gammelt ulvekranie fundet af Frederiksværk Stålvalseværksarbejdere i deres tørvegrav ved Ramløse Sørog i 1945 (Foto: Phillip Nørgaard).

Det bliver til en mosaik af natur- og kulturhistoriske fortællinger, der tilsammen vidner om store forandringer og udfordringer på relativ kort tid for dyr og mennesker, først og fremmest drevet af globale klimaforandringer, men efter landbrugets indførsel også mere og mere af menneskeskabte forandringer.

Kim Aaris-Sørensen er lektor emeritus, ph.d. & dr.scient. og har et indgående kendskab til udviklingen af Danmarks natur fra istid til nutid erhvervet gennem mere end 30 år som leder af Zoologisk Museums Kvartærzoologiske Samlinger ved Københavns Universitet.

Lørdag den 28. januar kl. 14.00

Kjeld Damgaard:

Træk af Tikøb sognekommunes historie 1842-1970

Tikøb kommune var Danmarks 7. største kommune – befolkningsmæssigt. Og dermed større end mange købstadskommuner.

Kjeld Damgaard fortæller bl.a. om livet i en stor landkommune, om Tikøbs kommunes udvikling om erhvervslivet, kulturlivet og det politiske liv samt om Tikøb kommunes indlemmelse i Helsingør.

Lørdag den 25. februar kl. 14.00

Peter Kamedula og Thomas Roslyng Jensen:

Da værfterne lukkede.

Hvad skete der i de danske værftsbyer, da værfterne blev udkonkurreret og lukkede?

Prince Abdulaziz fra 1984 var et af de sidste skibe, der blev bygget på Helsingør Skibsværft.

Kilde: Wikimedia commons.

Lørdag den 25. marts kl. 14.00

Museumsinspektør Kjartan Langsted

Søborg slot, sø og købstad

I foredraget vil historien om Søborg slot og by blive fortalt fra deres grundlæggelse i 1100-tallet, til borgen i Grevens Fejde i 1530'erne bliver brændt ned, og købstaden herefter forvandles til en landsby.

Kontingent 2023 og Museernes Årbog 2022

Vi anmoder om, at kontingentet for 2023 indbetales på foreningens konto senest mandag 12. december 2022.

Kontingentet for 2023 er på 225 kr. for enkeltpersoner, 275 kr. for par og 575 kr. for firmaer.

Betaling kan ske på foreningens bankonto:

Reg. 2255, konto 1905 639 169 eller på MobilePay nr. 307140.

Museernes Årbog 2022 vil blive udleveret ved foredraget den 19. november til de medlemmer, som har betalt kontingent for 2023.

SALUT
for det
NVE AAR

Foto: Nisser på Kronborg. Postkortet er
tegnet af Alexander Svedstrup.
Billedkilde: Marianne Petersen-Braun